

Una llei que ens recargola

Carme Forcadell

La nova Llei de Qualitat de l'Educació, dissenyada i aprovada pel Partit Popular, modifica substancialment la legislació actual que regula el sistema educatiu català. Aquesta llei, mal anomenada de Qualitat de l'Educació, perquè la qualitat només serà per a uns quants, per als qui la puguin pagar, significa un retrocés en el camp educatiu i un retorn a concepcions centralistes del passat que ja s'havien superat durant l'època de govern socialista.

A part de les nombroses raons socials i educatives que es poden adduir per a rebutjar aquesta llei, els catalans hi hem d'afegir tot un seguit de raons nacionals, perquè aquesta llei, com he dit, és una llei profundament unificadora i centralista que envaeix competències de la Generalitat de Catalunya i que retalla l'autonomia del Departament d'Ensenyament; en definitiva, s'oposa al fet que pugui desenvolupar-se qualsevol política educativa al marge de l'establerta per la legislació espanyola i, en aquest sentit, impedeix que la Generalitat pugui desenvolupar una política educativa pròpia i diferenciada de la de l'Estat espanyol.

La llibertat que atorgava la LOGSE (Llei d'Ordenació General del Sistema Educatiu) a les diferents nacionalitats de l'Estat desapareix en aquesta llei; fent una simple anàlisi de la terminologia que utilitza, ja es pot veure l'esperit totalitari que respira, perquè s'expressa en termes d'Estat espanyol, Govern espanyol o Administració educativa, naturalment referida a l'espanyola, les *Comunitats Autònomes* només hi apareixen d'una manera marginal i en aspectes molts concrets. El paper protagonista i, en alguns casos, determinant a l'hora de decidir el currículum o alguns punts de l'or-

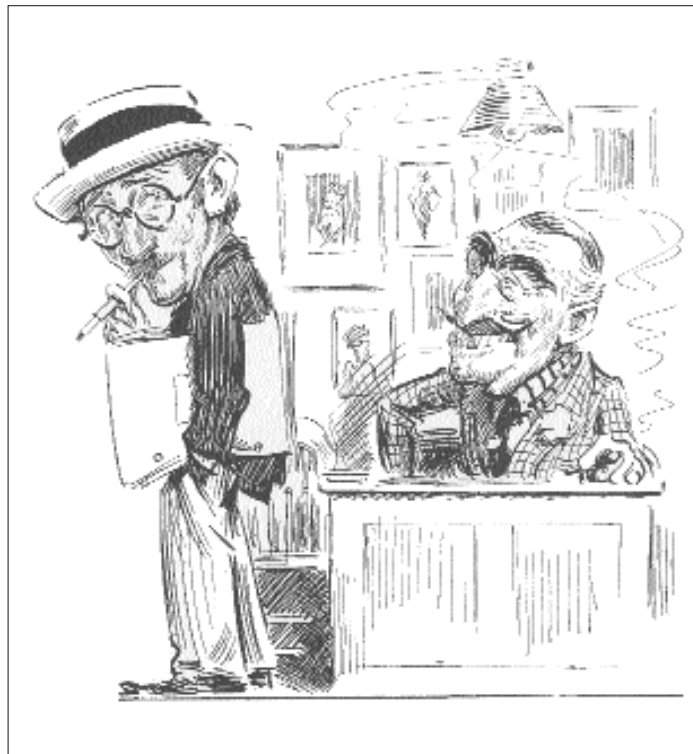
ganització del sistema educatiu que la LOGSE reservava a les *Comunitats Autònomes* desapareix, i sols es parla d'autonomia administrativa quan es tracta de complementar les línies fixades pel Govern espanyol.

Un dels objectius d'aquesta llei és recuperar les competències educatives ja traspasades, tal com diu l'apartat IV del preàmbul: *nuestro sistema educativo exige hoy una mejor regulación y clarificación de los niveles compe-*

lana com a llengua vehicular dins l'ensenyament i convertir-la en matèria opcional. La LOGSE establia l'obligatorietat del català dins els currículums educatius; en canvi, aquesta llei la deixa com a matèria opcional *Las Comunidades Autónomas, en su caso, podrán incluir en este nivel el conocimiento de su lengua oficial* (articles 15, 22 i 34). Evidentment, és inacceptable la no-obligatorietat de la llengua catalana en els territoris on és la pròpia.

Un altre subterfugi utilitzat és la introducció d'un article per a garantir el dret de l'alumnat a rebre ensenyament en llengua espanyola, contradient la Llei de Política Lingüística, que estableix l'obligatorietat del català com a llengua vehicular de l'ensenyament, i obviant els drets lingüístics territorials: *Velar... de sus derechos lingüísticos y, en particular, el de recibir enseñanzas en la lengua oficial del Estado de acuerdo con la disposiciones aplicables* (article 102). I, per acabar, us ressenyo l'article 6.1: *El Estado... desarrollará Programas de Cooperación territorial... para favorecer el conocimiento y la riqueza cultural de España.*

Em sembla que amb aquests exemples ja en teniu prou per a copsar quin és el sentit i la finalitat d'aquesta nova llei del Partit Popular. L'ús de la llengua catalana en l'ensenyament ha estat sempre objecte d'atacs i de persecució per part del sectors antidemocràtics i espanyolistes, perquè és l'únic àmbit on la presència del català és obligatòria; per tant, qualsevol llei d'ensenyament, proposada pel Partit Popular, anirà sempre en contra del català, perquè és el nostre tret identificador més important, perquè és la base del nostre nacionalisme, i el Partit Popular no n'admet cap altre que no sigui l'espanyol. ♦

tenciales del Estado, de las Comunidades Autónomas y de los centros educativos. De fet, aquestes competències ja estan ben regulades i clarificades en l'actual sistema educatiu, i el que Catalunya necessita és anar més enllà de l'actual marc estatutari, per a poder tenir competències exclusives en matèria educativa i adequar el sistema educatiu a les necessitats dels nostres alumnes i del nostre país, sense necessitat de passar per Espanya, és a dir, tot el contrari del que proposa aquest nou marc legislatiu.

Un altre objectiu d'aquesta llei és fer desaparèixer l'ús de la llengua cata-